

May 28, 1965

**Note of Conversation on Occasion of the Reception
of the Ambassador of the Democratic Republic of
Vietnam in Bucharest, Hoang Tu**

Citation:

"Note of Conversation on Occasion of the Reception of the Ambassador of the Democratic Republic of Vietnam in Bucharest, Hoang Tu", May 28, 1965, Wilson Center Digital Archive, ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, dosar 23/1965, f. 4-7.

Translated by Larry L. Watts.

<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/122554>

Summary:

This conversation consists of a briefing on the situation in Vietnam, including the failures of recent US military plans, US military escalation, and the topics discussed by the Vietnamese Worker's Party delegation with the Soviet Union Communist Party in Moscow.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan

Translation - English

4

- 3 -

se oclatine din temelii. O serie de planuri militare preconizate de statul major au suferit eșecuri în Vietnamul de Sud. De exemplu, planul care prevedea pacificarea Vietnamului în 18 luni a suferit un eșec. Aceeași soartă are și planul Mc Namara preconizat în martie 1964. Imperialismul american și valeții săi din Vietnamul de Sud s-au concentrat într-o poziție defensivă a celor 9 provincii în jurul Saigonului. Cele trei puncte de sprijin ale forțelor imperialiste: guvernul marionetă, armata marionetă și satele strategice, sînt șubrede și pe cale de destrămare. Sub conducerea Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud, forțele revoluționare au eliberat 4/5 din teritoriul Vietnamului de Sud cu o populație de 10 milioane locuitori, din totalul de 14 milioane locuitori cît are Vietnamul de Sud.

Nu numai imperialismul american se află într-o situație extrem de încurcată, ci și între imperialismul englez, francez, japonez există contradicții greu de aplanat. Față de o astfel de situație critică, imperialismul S.U.A. ar fi trebuit să respecte Acordurile de la Geneva, însă el a adoptat o altă cale. Deși Vietnamul se află la 10 mii km. depărtare de SUA, imperialismul american a săvîrșit împotriva Vietnamului o agresiune fățișă, acuzînd în același timp Vietnamul de Nord de agresiune, ca și cum poporul vietnamez ar fi săvîrșit o agresiune împotriva sa însuși. De aceea, imperialismul american a adoptat tactica escaladării, întreprinzînd represalii împotriva R.D.Vietnam. Dar și această tactică este sortită unui eșec. De la 5 august 1964 și pînă în prezent au fost doborîte 300 de avioane inamice și lupta poporului sud-vietnamez este foarte aprigă. Văzînd aceste înfrîngerii, imperialismul SUA folosește o nouă tactică și anume, transformarea acestui război special într-un război local. Pentru a pregăti opinia publică și pentru a acuza R.D.Vietnam de agresiune, la 7 aprilie a.c., președintele SUA, Johnson, a ținut o cuvîntare la Universitatea din Baltimore, în care a făcut o propunere de negocieri pașnice. În același timp, el a adăugat că trupele SUA nu se vor retrage din Vietnamul de Sud. Deși a afirmat că dorește negocieri fără condiții, el vrea să se ajungă la îngruncherea revoluției din Vietnamul de Sud de către imperialismul american. La 12 mai a.c., Johnson a lansat o nouă tactică: suspendarea temporară a bombardării teritoriului R.D.Vietnam. El a afirmat că avînd în vedere anumite sugestii care i-au parvenit din cîteva părți ale globului, SUA au consimțit să suspende bombardamentele, dar ^{dar} /cî vor fi atacate vor relua bombardarea R.D.Vietnam cu o amploare și mai mare

./.

- 4 -

Realitatea a arătat că după declarația lui Johnson de la 7 aprilie a.c., în Vietnamul de Sud au fost aduși peste 16 mii militari, iar raidurile asupra R.D.Vietnam s-au intensificat de patru ori față de perioada 5 august 1964 - 7 aprilie 1965.

La Conferința de la Honolulu s-a hotărât trimiterea a încă 60 mii soldați, o divizie sud-coreeană și mobilizarea a 120 mii soldați sud-vietnamezi. La conferință s-a declarat că Vietnamul împreună cu apele sale teritoriale formează o zonă de luptă a forțelor armate ale S.U.A. De aici putem trage concluzia că propunerile de pace făcute de Johnson nu sînt decît o înșelătorie. Poporul vietnamez a dus o luptă timp de 100 de ani împotriva imperialismului francez și duce o luptă armată directă de 10 ani împotriva imperialismului american. El are experiența necesară și nu se va lăsa păcălit. Imperialismul american știe că noi nu putem fi de acord cu asemenea propuneri. Imperialiștii americani fac o mare propagandă în sensul că vietnamezii au o atitudine belicoasă. Aceasta nu este decît o falsificare a adevărului, o înșelare a opiniei publice, o manevră pentru a-și intensifica acțiunile lor agresive în Vietnam.

În această luptă de 10 ani împotriva imperialismului american, poporul vietnamez a tras concluzia că deși imperialismul american este bogat, el nu este puternic. Noi nu trebuie să supraapreciem forțele S.U.A. Noi vedem că ei sînt mai bine înarmați decît noi, însă considerăm că victoria va fi de partea noastră. Este posibil ca în Vietnam să se introducă un efectiv militar și mai mare, să se creeze o situație periculoasă atît pentru R.D.Vietnam cît și pentru lagărul socialist. Poporul vietnamez este un popor iubitor de pace, însă imperialismul american l-a silit să ia arma în mîină și să lupte. Noi nu sîntem belicoși, însă nu putem accepta propunerile de pace.

Există totuși unii care nu cunosc adevărata situație din Vietnam și manifestă îndoieli, șovăieli față de aceste propuneri. Este vorba mai ales de țările din Africa care nu cunosc bine situația. Chiar și la Conferința de la Belgrad, la care au participat 17 țări, s-au exprimat aceste șovăieli. Cuba și Mali n-au semnat apelul Conferinței de la Belgrad, deoarece cunoșteau bine situația din Vietnam. Reprezentantul Algeriei, deși a semnat apelul, mai tîrziu, a recunoscut că aceasta a fost o greșală. Reprezentantul R.A.U., deși a semnat apelul, a recunoscut că el este foarte slab și nu reflectă punctul de vedere al R.A.U. După aceea, președintele Nasser a trimis în Vietnam o misiune specială condusă de Sabri pentru a se informa și a expune în mod direct

- 5 -

poziția sa. Intrucît în acest timp, Vietnamul de Nord era în permanență amenințat de bombardamentele S.U.A., s-a hotărît ca întîlnirea să aibă loc la frontiera chino-vietnameză. Noi am expus în mod clar situația existentă și misiunea condusă de domnul Sabri a fost întrutotul de acord cu poziția R.D.Vietnam.

Si printre țările socialiste există unii care n-au cunoscut prea bine situația noastră. De exemplu, URSS vedea oarecum acceptabilă propunerea prezentată de Johnson. De aceea, Partidul celor ce Muncesc din Vietnam a trimis la Moscova o delegație condusă de tovarășul Le Duan, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, pentru a expune poziția partidului nostru. După trei zile de discuții, cele două partide ale noastre au căzut de acord asupra celor patru puncte:

1. P.C.U.S. este de acord cu linia noastră politică în ce privește lupta împotriva imperialismului S.U.A.

2. P.C.U.S. și guvernul sovietic sînt de acord să dea o importanță mai mare Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud. Pînă atunci, U.R.S.S. nu dăduse o importanță cuvenită Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud.

3. U.R.S.S. va acorda un ajutor economic și militar mai substanțial.

4. In eventualele sale convorbiri, U.R.S.S. se va pronunța pentru sprijinirea celor patru puncte conținute în discursul tovarășului Fan Van Dong în legătură cu rezolvarea problemei Vietnamului.

Deci, U.R.S.S. și R.P.Chineză sînt de acord cu linia noastră politică generală. Si dv. cred că cunoașteți cele patru puncte expuse de tovarășul Fan Van Dong. Ele denotă suplețe în politica noastră și arată bunele noastre intenții.

Acum, aș dori să vă spun că Partidul celor ce Muncesc din Vietnam este pentru întărirea coeziunii între partidele comuniste și țările socialiste în lupta împotriva imperialismului american. Baza acestei înțelegeri o constituie înțelegerea între U.R.S.S. și China. Partidul celor ce Muncesc din Vietnam consideră că au existat și există divergențe între partidele comuniste din țările socialiste, însă acestea sînt divergențe de ordin intern și partidele comuniste și muncitorești, fiind partide frățești, trebuie să rezolve toate problemele în spirit frățesc.

Noi ne concentrăm forțele în lupta împotriva imperialismului american, bazându-ne în primul rînd pe propriile noastre forțe. Inșă, ajutorul primit din partea țărilor frățești ne este prețios. In lupta pe care o ducem împotriva imperialismului american vom învinge, așa cum am învins și corpul expedițional francez de 700 mii de oameni.

Desigur că avem și greutăți. Frontul Național de Eliberare al Vietnamului de Sud a declarat că este gata să primească ajutor din partea țărilor socialiste. De aceea, Comitetul Central al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam și guvernul R.D.Vietnam au însărcinat pe un membru al Biroului Politic să expună această problemă tovarășilor ambasadori din țările socialiste, acreditați la Hanoi. De asemenea, s-a hotărît să se organizeze la Hanoi, între 2-5 iunie a.c., o conferință sindicală internațională. Scopul acestei conferințe este de a dezvălui uneltirile americane, pentru a obține un sprijin și mai puternic în lupta noastră. De asemenea, această conferință va fi o expresie și o dovadă a solidarității țărilor socialiste, a mișcării sindicale mondiale împotriva imperialismului SUA. In acest sens, am trimis o invitație și Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Sperăm că delegația sindicatelor din R.P.Română va participa la această conferință și se va pronunța în sprijinul luptei noastre împotriva imperialismului S.U.A.

Vă mulțumesc pentru atenția cu care ați urmărit expunerea mea. Dacă a fost ceva neclar, v-aș ruga să mă întrebați ca să vă dau informații suplimentare întrucît, așa cum se spune la noi, între partidele frățești nu există secrete.

Tov.N.Ceaușescu:

In primul rînd, aș dori să mulțumesc pentru salutările transmise de tovarășul Ho Si Min și să rog pe tovarășul ambasador să transmită Comitetului Central al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam și tovarășului Ho Si Min salutul C.C. al P.M.R., al Biroului nostru Politic și al meu personal.

Informarea dv. a fost foarte interesantă și aș vrea să subliniez din nou că partidul și guvernul român sînt în întregime de acord cu poziția Partidului celor ce Muncesc din Vietnam și a guvernului R.D.Vietnam. Așa cum am arătat și rîndul trecut, cînd o delegația a dv. a participat la funeraliile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, noi considerăm că poziția pe care o au tovarășii vietnamezi este justă și ea trebuie să fie sprijinită de țările socialiste.

[...]

Funeral briefing March 1965, invite to July 1965 RCP Congress -

Ambassador Hoang Tu: A series of military plans drawn up by the U.S. General Staff have suffered failure in South Vietnam. For example, the plan for the pacification of Vietnam in 18 months has failed. American imperialism and its servants in South Vietnam have concentrated in a defensive position in those 9 provinces around Saigon. The three points of support of the imperialist forces: the puppet government, the puppet army and the strategic villages, are very thin and on the path of unraveling. Under the leadership of the National Liberation Front of South Vietnam, the revolutionary forces have liberated 4/5 of the territory of South Vietnam with a population of 10 million inhabitants, out of a total of the 14 million inhabitants in South Vietnam.

□ American imperialism is not the only one to find itself in dire straits, but there are also intractable contradictions within English, French and Japanese imperialisms. Facing this critical situation, the imperialism of the U.S.A. should have respected the Geneva Accords, however, they adopted a different path. Although Vietnam is 10 thousand kilometers from the U.S.A., American imperialism has mounted an open aggression against Vietnam, at the same time accusing North Vietnam of aggression, as if the Vietnamese people could somehow commit an aggression against itself.

From that, American imperialism has adopted the tact of escalation, undertaking reprisals against the D.R. Vietnam. But this tactic is also destined to fail. From August 5, 1964 up until the present 300 enemy aircraft have been shot down and the fight of the people of South Vietnam is very sharp. Seeing these defeats, USA imperialism uses a new tactic, namely, the transformation of this special war into a local war. In order to prepare public opinion and to accuse the D.R. Vietnam of aggression, on April 7 of this year, the President of the U.S.A., Johnson, gave a speech at the University of Baltimore, in which he made a proposal for peaceful negotiations. At the same time, he added that U.S. troops will not withdraw from South Vietnam. Although he affirmed that he desired unconditional negotiations, he wants to achieve the subjugation of the revolution in South Vietnam by American imperialism.

On May 12 of this year, Johnson launched a new tactic: the temporary suspension of the bombardment of D.R. Vietnam territory. He affirmed that he has in view certain suggestions that have come from several parts of the globe, the U.S.A. has agreed to suspend the bombing, but that if they will be attacked they will restart the bombing of D.R. Vietnam on an even greater scale. Reality has shown that after Johnson's declaration of April 7 of this year, over 16,000 U.S. soldiers were brought into South Vietnam, and the air raids against D.R. Vietnam intensified four-fold compared to the period August 5, 1964 - April 7, 1965.

At the Honolulu Conference it was decided to send another 60,000 soldiers, a South Korean division, and the mobilization of 120,000 South Vietnamese soldiers. At the conference it was declared that Vietnam together with its territorial waters are a combat zone of the U.S. Armed Forces. From this we can draw the conclusion that the peace proposals made by Johnson are only deceptions. The Vietnamese people fought against French imperialism for 100 years and they have been conducting an armed struggle directly against American imperialism for 10 years. It has the necessary experience and will not allow itself to be fooled. American imperialism knows that we cannot agree to such proposals. American imperialists make a great propaganda in the sense that the Vietnamese have a bellicose attitude. This is nothing but a falsification of the truth, a deception of public opinion, a maneuver in order to intensify their aggressive actions in Vietnam.

In this 10-year fight against American imperialism, the Vietnamese people have drawn the conclusion that although American imperialism is rich, it is not powerful. We must not underappreciate the U.S. forces. We see that they are much better armed than us, however, we consider that the victory will be on our side. It is possible that they will introduce an even large military force in Vietnam, creating a dangerous situation for D.R. Vietnam as well as for the socialist camp. The Vietnamese people is a peace-loving people, however, American imperialism has forced it to take up arms

and fight. We are not bellicose, however, we cannot accept the peace proposals. There are nonetheless some who, not knowing the true situation in Vietnam and manifesting doubts, hesitate regarding these proposals. Even at the Belgrade Conference [of non-aligned states], in which 147 countries participated, these hesitations were expressed. Cuba and Mali did not sign the appeal of the Belgrade Conference, because they knew well the situation in Vietnam. The Algerian representative, although he signed the appeal, later recognized that it had been a mistake. The United Arab Republic [Egypt and Syria] representative, although he signed the appeal, recognized that it was very weak and did not reflect the point of view of the U.A.R. After that, President Nassar of Egypt sent a special mission to Vietnam lead by Sabri in order to directly inform itself on our position. Because, during this period, North Vietnam was under the permanent threat of U.S. bombing, it was decided the meeting should take place at the China-Vietnam frontier. We clearly presented the current situation and the mission led by Mr. Sabri was in complete agreement with the position of D.R. Vietnam.

Also among the socialist countries there are some who do not know our situation very well. For example, the USSR views as more or less acceptable the proposal presented by Johnson. As a result, the Vietnamese Workers Party sent to Moscow a delegation led by comrade Le Duan, first secretary of the CC of the VWP, in order to present the position of our party. After three days of discussion, our two parties reached agreement on the following four points:

□□ The CPSU agrees with our political line regarding the struggle against U.S. imperialism.

. The CPSU and the Soviet government agree to give a greater importance to the National Liberation Front of South Vietnam. Up until then the USSR had not given the appropriate importance to the National Liberation Front of South Vietnam.

. The USSR will accord more substantial economic and military assistance.

. In its future conversations, the USSR will pronounce its support of the Four Points contained in the speech of comrade Pham Van Dong in connection with the resolution of the problem of Vietnam.

□□

Thus, the USSR and the Chinese C.P. agree with our general political line. And you also, I believe, know the Four Points presented by comrade Pham Van Dong. They denote the flexibility of our policy and demonstrate our good intentions.

Now, I would like to say that the Workers Party of Vietnam is for the strengthening of cohesion between the communist parties and the socialist countries in the struggle against American imperialism. Such an understanding is based on prior understanding between the USSR and China. The Workers Party of Vietnam considers that there are and there have been divergences between the communist parties and the socialist countries, however, these divergences are of an internal order and the communist and workers parties, being fraternal parties, must resolve all of their problems in a fraternal spirit.

We will concentrate forces in the struggle against American imperialism, based in the first place on our own forces. However, the assistance received from the fraternal countries is precious to us. We will win in the struggle that we conduct against American imperialism, just as we defeated the French expeditionary corps of 700,0000 men.

Certainly we will also have difficulties. The National Liberation Front of South Vietnam declared that it is ready to receive assistance from the socialist countries. Given that, the Central Committee of the Workers Party of Vietnam and the government of D. R. Vietnam have given a member of the Political Bureau the task of presenting this problem to the comrade ambassadors of the socialist countries, accredited to Hanoi. Likewise, it was decided to organize in Hanoi, on 2-5 June of this year, a international trade union conference. The aim of this conference is to expose the American machinations, in order to obtain more powerful support for our struggle. This conference will also be an expression of and a proof of the solidarity of the socialist

countries, of the world trade union movement against U.S. imperialism. In this sense, we sent an invitation to the Central Council of Trade Unions of the People's Republic of Romania. We hope that a delegation of trade unions from the P. R. Romania will participate in this conference and will pronounce in favor of our struggle against U.S. imperialism.

I thank you for the attention with which you have followed my presentation. If anything was unclear, I invite you to ask me to give supplementary information because, as we say here, there should be no secrets between fraternal parties.

Cde. N. Ceausescu: In the first place, I wasn't to thank you for the salutations sent by comrade Ho Chi Minh and to ask the comrade ambassador to transmit to the Central Committee of the Workers Party of Vietnam and to comrade Ho Chi Minh the salutations of the C.C. of Romanian Workers Party, of our Political Bureau and from me personally.

□Your briefing was very interesting and I would like to underscore again that the Romanian party and government are entirely in accord with the position of the Workers Party of Vietnam and of the government of the D. R. Vietnam. As we have explained in the past as well, when a delegation of yours participated in the funeral of comrade Gheorghe Gheorghiu Dej, we consider that the position of the Vietnamese comrades is just and should be supported by the socialist countries.

[...]